Ч. 215. Второк 10 жовтня (27 вересня) 1905. Рік XV.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Кн. Ліхтенштайн і др. Люеґер о політичній ситуациї. — Угорска криза. — З Росиї. — Події на Балкані. — По розвязаню скандинавскої униї. — Конець самостійности Кореї.

З нагоди доповняючих виборів в однім з віденьских округів виборчих виголосили посли кн. Ліхтенштайн і др. Люеґер бесіди о політичнім положеню, котрі своїм змістом вельми інтересні і для всїх тих, що хотять орієнтувати ся в теперішних відносинах політичних в нашій державі. Кн. Ліхтенштайн говорив: Політичне положенє єсть так сумне, як лиш можна собі подумати. В До-і Залитавщині заколот настав гіршний як коли-небудь. Щоби Корона була ще й дальше податливою супротив войскових забаганок мадярского шовінїзму, по висліді послїдної конференциї проводирів коаліциї в цісарскій палаті, годі припускати; податливість була би навіть зовсім безуспішна, бо анї одна австрийска партия, бодай нїяка партия, що вийшла з вибору народу, не ухвалила би гроший на роздїлену армію.

Др. Люеґер сказав: Я доказував послїдним разом, що парламент не може нїчого вдїяти. Нема иншої ради як лиш зробити пробу з загальним правом виборчим. Я говорив о накидуваню (октрою) і то менї взяли за зле. Коли двайцять в парламентї поступають разом і кричать, то парламент безсильний. Они не ухвалят анї реґуляміну, анї буджету, анї ординациї виборчої, анї закона о народностях, анї закона язикового. Питають ся, як тут правити дальше державою? Хто має ухвалювати податки, хто їх платити? Доходить до тої точки, де хоч чи не хоч, треба взяти ся до октрою, бо з теперішною конституциєю не можна рішучо знайти нїякого виходу. На Угорщині діє ся так само. Коли так дальше піде, то мусить вітчина гинути; а заким згине: дайте ножа, виріжемо боляк! З днем 1 сїчня 1906 починає ся речинець, від котрого не можна вже нїчого вдїяти і найспокійнїйший чоловік не може дійти до нїчого иншого як лиш до октрою; чи я тепер возьму гроші в дорозї §. 14, чи волю зараз честно залагодити дїло. Ми дійшли вже тепер до стану повної безконституцийности. Від 1866 р. ми чисті невільники пануючої на Угорщинї кліки. На всїх полях роблять ся їм заєдно уступки. Коли дістануть мадярску команду, вишукають собі щось иншого і так буде іти з року на рік, аж закріпощена Австрия ляже до ніг пануючій на Угорщинї кліцї.

Для Угорщини надходить знов критичний день першого степеня. Завтра збирає ся угорский парламент на засїданє і мабуть покаже ся вже зовсім ясно, що дальше буде: чи сполучена мадярска опозиция буде мати відвагу і опре ся дальшому відроченю та буде радити дальше, чи прийме відроченє зовсім спокійно. Кажуть іменно, що парламент угорский буде завтра ще раз відрочений, але не на довше як до 20 с. м. а відтак буде розвязаний і до трох місяців будуть розписані нові вибори. На сїй вісти єсть здаєсь лиш тілько правди, що парламент буде відрочений, але на як долго, — не знати. Фактом має також бути, що кабінет бар. Феєрваріґо буде реактивований і проґрама єго буде затверджена, а коли би коаліция таки нїяк не хотїла зречи ся в своїй проґрамі справи мадярскої команди, то правительство возьме ся само переводити реформу виборчу. Кажуть однак, що коаліция видить вже по части, що загнала ся за далеко і хотїла би якось зло направити. В звязи з тим мають стояти якісь переговори коаліциї з австро-угорским амбасадором в Берлинї.

Війна скінчила ся, а в Росиї все ще мобілїзация армії треває дальше і веде ся на великі розміри та викликує серед найнизших верств суспільности велике занепокоєнє. В урядових кругах признають отверто, що мобілї-

---

8)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

Їзда вздовж берегів Чорного моря представляє множество дуже оріґінальних, місцями навіть дуже красних краєвидів, а розкинені тут більші людскі оселї нагадують нам або часи давно померклої грецкої культури або новійшу борбу народів. На пароходї росийского товариства торговельного пливемо тепер до Севастополя. По лївім боцї перед нами представляє поперериване побереже прекрасні сценериї. Передовсїм видко майже всюди величезні очерети, що мовби густі ліси вкривають позаливані водою береги. Далеко на півночи лишаємо днїпровий лиман і херзоньскі степи, минаємо також і Мертве море, що лежить межи т. зв. ноґайским побережом, містом Перекопом на сходї і кримским побережем від полудня та завертаємо на полудневий схід. Перед нами біліє ся тепер скалисте побереже Криму, а чим близше підпливаємо до него, тим більше показуєсь оно полупане та поперериване малими, вузкими але досить довгими заливами. Наконець минаємо й Евпаторию і по 16 годинах їзди стаємо в Севастополи.

Була якраз 12 година, коли ми станули в історичнім заливі. А було то під ту пору, коли ледви що втихомирив ся був звістний бунт черноморскої фльоти. Перед в'їздом до заливу стоять на варті два воєнні кораблї: один малий кружляк і один панцирник другої кляси „Романов“. Кождий корабель, що тепер сюди припливає, мусить піддавати ся ревізиї, заким дістане призволенє заплисти до пристанї. З кружляка відчалила лодка, котра за хвильку привезла на наш корабель двох якихсь молодих урядників. Они зайшли до кабіни капітана і — ревідують там корабель. Може за яких 5 мінут вийшли знову з папіросами в зубах; видко їм з лиця, що вдоволені. За ними вийшов і капітан, але він вже не конче вдоволений, бо мусів заплатити нового рода „податок“, котрий єму не дуже до смаку. Та що вдієш? Треба дати, бо тепер такі часи, що коли не викупиш ся, то не випросиш ся. Ну, тай є якийсь хосен з того, бо нам вже вільно плисти до пристанї.

Пливемо поволи. Ліворуч стоїть панцирник „Юрий Побідоносець“, той сам, що як звістно, прилучив ся був до збунтованого „Потемкіна“, але пізнїйше покаяв ся і піддав ся адміралови Кріґерови. На горішнім єго покладї повно пішого войска, що з наложеними баґнетами стереже корабель. Моряків не видко нїгде. Такий сам вид представляють і иньші кораблї. Всюди сухопутне войско, з моряків анї слїду.

Далеко по правім боцї стоїть „Прут“, давний шкільний корабель черноморскої фльоти, з котрого тепер зроблено плаваючу вязницю. Два днї тому назад стояв він в одеській пристанї, де забирав полишених там ворохобників з „Юрия Побідоносця“. Тепер значна часть з них сидить в нїм замкнена: залога з „Потемкина“, о скілько піддала ся, ціла залога з „Юрия Побідоносця“ і з торпедової лоди ч. 267 та й не один моряк ще з инших кораблїв. На сторожи стоїть також піхота а на переднім покладї уставлено пушку малого калїбру, коло котрих стоять канонїри.

В пристанї панує торжественний спокій. Крім нашого парохода стоять ще три торговельні пароходи. Там, де звичайно уганяють по водї тисячі лодок і човнів помежи множеством пароходів, тепер пусто і тихо. Нараз на березї счинив ся великий рух. То 2 год. по полудни а на бульварі уставились дві войскові музики і розпочали концерт. Вже й голим оком можна розпізнати тисячі людий, що проходжують ся по гребли, а в каварнях і городах при „великім бульварі“ повно офіцирів: пють, сьмють ся і жартують, мов би хотїли забути недавні події. Нїхто не хоче показати того по собі, на якім стояв вулькані ще перед кількома днями.

Севастопольска пристань єсть 1280 метрів широка, місцями до 20 метрів глубока і тягне ся 8 кільометрів далеко аж до устя ріки Чорная коло Інкерману. Назва Інкерман єсть татарска і значить „печерска кріпость“. Може на два кільометри від кінця пристанї піднимають ся над рікою Чорная високі вапнякові скали а в них знаходить ся около 300 давних татарских помешкань, викованих в скалах кількома рядами одні понад другими. Помежи ними єсть також і церков викована в скалї а на однїй із скал стоять розвалини давної ґенуеньскої кріпости. Коло Інкерману прийшло бу-

зация має на цїли подати правительству відповідну силу до поборюваня революцийного руху, котрий мимо урядового запереченя ширить ся щораз більше.

З Тифлїсу доносять урядово: Положенє на Кавказї єсть все ще грізне як давнїйше. Велике занепокоєнє викликує факт, що Татари уперто не хотять згодити ся на мир з Вірменами. З ріжних сторін надходять знов вісти о рабунках, убийствах і розбоях. Мобілїзация першого і другого покликаня козацких віддїлів коштувала вже доси 15 мілїонів рублїв. Ґен. ґубернатор велїв арештувати 69 осіб, між тими вісїм женщин за участь в недозволених зборах і засудив деяких на кару кількалїтної примусової роботи.

Справа контролї македоньских фінансів стала ся тепер найважнїйшим предметом полїтичного спору на Балканї. Амбасадори держав що взяли Македонїю в свою опіку, вислали дня 25 вересня спільну ноту до Порти, в котрій насамперед висказують свій жаль з того, що турецке правительство не зважає на вагу комісиї, котрій повірено дозорувати переведенє реформи фінансової у вілястах Косово, Солунь і Монастир та уважає за неможливе згодити ся на предложенє держав. Кожда проволока заведеня сего средства потягне за собою як найповажнїйші запутанини, задля чого держави не можуть змінити своєї однодушно ухваленої постанови. Делеґати іменованя для участи в комісиї одержали від свого правительства приказ явити ся дня 1-го жовтня н. ст. в Солуни. Турецке правительство чей тепер поробить, що потреба, щоби делеґати могли розпочати свою роботу в спілцї з цивільними аґентами Австро-Угорщини і Росиї. Порта відповіла на то під датою 30 вересня, що она понимає добре вагу фінансових реформ в згаданих трох вілястах і виготовила вже в спілцї з отоманьским банком реґулямін, котрий забезпечує правильне функционованє фінансової служби в тих вілястах, а коли противить ся покликаню делеґатів, то лиш длятого, що се значило би безпосередний вплив на внутрішні справи краю. Порта постановила не відступити від свого становища і просить длятого послїдний раз не висилати фінансових делеґатів, котрим турецкі власти не признають ніякого управненя. Туреччина числить очевидно на то, що безпосередно інтересовані держави Росия і Австро-Угорщина занадто ослаблені і не вдїють їй нїчого, а другим державам, специяльно Анґлїї не захочесь тепер викликувати війни, скоро би хотїли конче поставити на своїм.

З Християнії доносять: Велике число найзнатнїйших банків Норвеґії з норвеґским банком попереду вислали до стортінґа адресу, в котрій заявляють, що житє торговельне і фінанси краю вимагають як найскоршого впорядкованя відносин краю. Взиває ся длятого правительство і стортінґ, щоби держали ся становища занятого дня 7 червня, після котрого і будуча форма держави позістане монархічною, а щоби непевний стан скінчив ся, треба о скілько можна як найскорше приступити до вибору нового короля.

З хвилею підписаня мирового договору в Порсмес настав конець корейскій самостійности і независимости. З Льондону доносять тепер: На бажанє Японії і для зазначеня японьского протекторату над Кореєю узаконеного миром в Порсмес і анґлїйско-японьским союзом, відкличе Анґлія в найблизшім часї зовсїм своє посольство при цїсарско-корейскім дворі. За сим приміром підуть і инші держави, що мають своїх репрезентантів в Сеули, а поки що анґлїйский і італїяньский аґент дипльоматичний в Сеули одержали урльоп на час неозначений і розпочали его вже дня 6 с. м.

Новинки.

Львів, дня 9 жовтня 1905.

— **Відзначеня.** За ревне сповнюванє службових обовязків в судї, Є. В. Цїсар надав між иньшими: віцепрез. краевого суду у Львові Корнилови Зубрицкому і презид. окр. суду в Синоцї Каєтанови Хилїньскому ордери зелїзної корони III. кляси; — начальникам повітових судів: Вінк. Цїхоцкому в Болехові, Ів. Вислоцкому в Мостисках, Людв. Янишови в Городку і держ. прокураторови Ів. Шерфови в Стрию кавалерскі хрести ордеру Франц Йосифа; — радникам суду краевого: Львови Шеховичови в Перемишли і Фридр. Керберови у Львові титул і характер радників вис. краевого суду; — заступникови держ. прок. Ів. Шпайдрови в Станиславові титул і характер радника кр. суду; — старшому начальникови канцеляриї Брон. Валїґурскому в Перемишли титул цїсарского радника і ад'юнктови др. Йос. Серковскому в Городку золотий хрест заслуги з короною.

— **Др. Володимир Мількович,** надзвичайний професор черновецкого унїверситету, іменований звичайним професором історії східної Европи при тімже унїверситетї.

— **Виміна ушкоджених монет.** Мінїстерство скарбу видало до всїх кас своїх розпоряджене, як треба поступати при виміні ушкоджених монет. Після сего розпорядженя монети, що через обіг стерли ся і стратили на вазї, треба безусловно приймати в номінальній вартости. Монети лиш дрібку ушкоджені, але не умисно, треба також приймати. Коли же ушкодженє єсть значнїйше, то треба так поступати: Монети золоті не можна приймати при уплатї належитости, але й не звертати їх, лиш задержати за поквітованєм, а відтак без взгляду на то, чи они мають австрийский чи угорский стемпель, відсилати до віденьскої монетарнї, де їх, коли покаже ся потреба, задержать, а сторонї виплатять відшкодованє за зворотом попередного поквітованя. Срібні ґульдени, пять- і одно-коронівки а так само й иньші дрібні монети можуть в такім случаю бути також виключені від приниманя при уплатї або виміні, але їх або переріжуть або пробють і тодї звернуть сторонї, котра може внести до мінїстерства або до власти скарбової першої інстанциї подане о виміну тих монет з поданєм причини їх ушкодженя. Коли мінїстерство признасть, що ушкодженє не було умисне, то виплатить винагороду без ніякого відшибненя. Коли же случайно ушкоджені монети будуть заквестіоновані при уплатї або виміні в державній касї, то подане о виміну їх можна зараз вносити в тім самім урядї. Умисно ушкоджені монети н. пр. обпиловані, проверчені або з прилютованим ушком, порізані, порубані і т. п., мають бути виключені від принятя в уплатї. Але умисно ушкоджені срібні ґульдени можна приймати у всякій скількости в головнім урядї монетарнім, в урядах значкованя золота і срібла і в касах мінїяльних на жаданє сторін після ваги brutto, а то в цїнї по 120 корон за кільоґрам монети.

— **Памятник Т. Шевченка в Київі.** Київска городска рада на засїданю дня 3 н. ст. жовтня с. р. одноголосно ухвалила просити власти о дозвіл поставити в Київі памятник Тарасови Шевченкови. Заразом має рада просити о дозвіл збирати складки на памятник і вибрати комітет до збираня тих складок. Почин до поставленя памятника нашому ґенїєви в Київі дало золотоноске земство.

— **Будова руского театру у Львові.** В падолистї минувшого року ухвалив Сойм під деякими услівями комітетови будови руского театру у Львові запомогу в квотї 300.000 корон, а з початком сего року появила ся була звістка в руских часописях, що комітет тої запомоги не приняв. О тій справі знаходить ся в звітї з дїяльности Видїлу краевого, приготовленім для Сойму, слїдуюча коротка нотатка: „У відповіди на подану Видїлом краевим до відомости комітетови будови руского театру народного ухвалу вис. Сойму з дня 12 падолиста 1904, заявив комітет, що з причини условій, поставлених в згаданій ухвалї вис. Сойму, не може приняти ухваленої вис. Соймом запомоги в квотї 300.000 К на будову театру".

ло дня 5 падолиста 1854 до великої битви між Анґлїйцями, що облягали Севастополь, а Росиянами, котра закінчила ся поражкою Росиян.

Вхід до згаданої пристанї замикають два форти: один Александрівский форт, положений на захід від Севастополя, а другий форт Константина, положений напротив першого по другім боцї пристанї. За сими ідуть другі два форти: форт Николая а напротив него форт Михаіла. Якраз коло форту Николая іде від великої пристанї просто на полудне довгий залив, званий „полудневою бухтою", котра дїлить місто Севастопол на дві нерівні части: на західнім березї бухти піднимає ся амфітеатрально місто Севастополь а на всхіднім его передмістє зване корабельним містом, де суть великі варстати для будови кораблїв. Тут єсть ще другий менший залив, званий „корабельная бухта".

В полудневій бухтї єсть одно місце зване „ґрафская пристань", де стають кораблї під самим містом. Звідси виходить ся по широких камінних сходах насамперед до т. зв. портику а відтак і до міста. Коли увійдемо до портику, то перше, що впадає нам в очи, єсть красний памятник адмірала Нахімова, що відзначив ся в оборонї міста підчас т. зв. кримскої війни. Памятник сей, положений посеред хорошого парку, пригадує нам зараз на самім вступі до міста, що знаходимо ся в місци, де в ріжних сторонах спочивають кости многих тисячів людий, що погибли тут колись в лютій війнї підчас облоги Севастополя. Нинїшне місто єсть майже зовсім войскове, бо від 1890 р. перенесено торговельний порт до Федозиї, а севастопольский порт зроблено чисто воєнним, а місто саме так укріплено, що зроблено з него перворядну кріпость. Нинїшне місто має звиш 40.000 жителїв, 6 церков і богато памятників славних мужів з давних часів. На полудни від Севастополя єсть Балаклава, нинї купелеве місце з многими хорошими двірками.

Севастополь годї поминути не згадавши про кримску війну, котра в історії російскої держави мала майже таке саме епохальне значінє як теперішна росийско-японьска, а котра закінчила ся здобутєм Севастополя. Послухаймо длятого, як прийшло до тої війни і як она закінчила ся.

По революцийнім 1848 роцї, котрий наробив був в цїлій західній Европі великого заколоту і по здушеню мадярскої революциї при помочи росийского войска, коли то дня 13-го серпня 1849 р. під Віляґош проводир мадярских ворохобників Ґерґей з 20.000 піхоти, 2000 кавалериї і 130 пушками піддав ся росийскому ґенералови Паскевичеви, здавало ся цареви Николаєви I., що прийшла пора, щоби зробити конець турецкій державі. Він взяв ся отже зараз до дїла і старав ся передовсїм порозуміти ся з Анґлїєю. В сїчни і лютім 1853 р. нараджував ся він довірочно з анґлїйским амбасадором в Петербурзї, Сімром (Seymour), і старав ся довести до порозуміня з Анґлїєю на случай, коли би так стало ся, що — як то він тодї сказав — „хорий чоловік" в Константинополи помер би нагло. Коли би Росия і Анґлїя порозуміли ся, то з другими державами не було би клопоту. Про Прусаків цар мовчав, бо знав, що они би тому спротивили ся, а що до Австриї, то він сказав Сімрови: „Мусите знати, що коли говорю про Росию, то так само говорю і про Австрию". Цар сказав тодї, що він би Константинополя не взяв, але так само не сьміло би се місто припасти ніякій великій державі. Туреччина однак не повинна би розпасти ся на малі републики, а придунайскі князївства, Сербія і Болгария мали би стати яко самостійні держави під опікою Росиї. Так отже цар Николай уложив вже собі був плян подїлу Туреччини.

(Дальше буде).

В „Gazet-і Lwowsk-ій, з котрої сю звістку виймаємо, читаємо слідуючу звістку: „Звіт той вказує, що Видїл краєвий уважає цїлу річ ухвалою соймовою і відповідию комітету за рішучо залагоджену і що тепер лиш внаслідок посольскої ініциати в Соймі могла би справа евентуального субвенціонованя будови руского театру увійти на порядок дневний“.

— В обороні українського слова. Дня 31 н. ст. вересня с. р. відбували ся загальні збори харківского сїльско-господарского товариства, яким представило також товариство з Полтави справу зріваня прав українського язика з російским. Збори порішили — як доносить „Полтавщина“ — піддержати стараня сїльско-господарского товариства полтавского. До сего треба додати, що після вістий в ґазетах — о скілько правдивих, годі знати — російске міністерство справ внутрішних дало відмовну відповідь на всї заходи, щоби указ з 1876 р. забороняючий друкувати книжки і часописи в українській мові був знесений, а зробило то всупереч мнїня петербурґскої Академії наук, всупереч мнїня університетів київского і харківского а навіть всупереч мнїня київского ґенерал-губернатора, доказуючи, що тепер ще не пора на знесене сего указу. Єсть однак оправдана надія, що коли в Росії настане новий лад, то щезне й відмова міністерства а з нею її указ з 1876 року.

— З'їзд бурмістрів з 30 міст відбуде ся у Львові дня 15-го с. м. о 10 тій годині рано в сали ратушевій. Предметом наради буде справа пропінациї і сполучена з нею реформа оплат від напитків.

— Пожарнии „Сокіл“ в Струтині вижнім, долиньского повіта, засновано на статуті львівского „Сокола“. Намістництво вже затвердило статут.

— В незвичайно страшний спосіб погиб робітник Тині коло Ольтен в Швайцариї. Тині, чоловік старший, жонатий, обходив тунель і случайно встромив ногу в прилад до навертаня колії так, що не міг вже єї звідтам видобути. На щастє надходить під ту пору поїзд з Базилеї. Тині чув і видів, як поїзд надходить, але не міг анї втечи анї дати сиґнал. Поїзд єго відтак переїхав і обтяв обі ноги а крім того ще й скалїчив тяжко в голову. Нещасливий мав ще на стілько сили, що коли єго знайдено, розповів, що стало ся, а відтак в дорозї до шпиталю помер.

— Умів украсти, та не знав, що зробити. При копаню бараболь в Скнилові знайдено онигди 40 бляшаних коробок з мукою Нестля, котру варить ся для живленя нею маленьких дітий. Річ очевидна, що якийсь злодїй, котрому удало ся вкрасти так богато сеї досить дорогої муки, не знав, що з неї зробити а бояв ся мабуть продавати і длятого закопав в землю.

— Розбійничий напад. Челядник шевский Адам Химович напав вчера на улици Курковій у Львові на переходячу туди Павлину Іванівску, господиню з Кривчич, а вхопивши за коралї висячі у неї на шиї, розірвав їх, сховав часть до кишенї і почав втїкати. На щастє Іванівскої надійшов від сторони ул. Солодової аґент поліцийний Пелещук і зловив Химовича. Іванівска позбирала часть розсипаних коралїв а прочі відобрано розбишацї, котрого замкнено в арешті.

— Саме перед судним днем жидівским помер вчера рабін жидівскої громади львівскої Шмелькес в своїм помешканю при улици Різницкій ч. 17.

Телеґрами.

Відень 9 жовтня. В суботу відбула ся при участи всїх міністрів рада кабінетова під проводом бар. Ґавча.

Відень 9 жовтня. Маршалок Чехії князь Лобкович конферував з бар. Ґавчом і ґр. Біляндт-Райдтом в справі ческого сойму. Кажуть, що правительство не предложить зараз на початку сесиї проекти реґуляміну соймового і курий але аж пізнїйше.

Будапешт 9 жовтня. Magyar Hirl. доносить, що Кошут і Польоній конферували з австро-угорским амбасадором в Берлинї Седеній-Марічем. Здогадують ся, що то стоїть в звязи з новими переговорами компромісовими.

Москва 9 жовтня. В міскій управі в Москві викрито спроневірене 100.000 рублів.

Москва 9 жовтня. Онигди около 1000 друкарів хотїло здемолювати друкарню „Московск. Вѣдомостий.“ На Тверскій улици і на бульварі Страстний прийшло в полудне до великих розрухів, підчас котрих козаки поранили богато осіб.

Токіо 9 жовтня. (Бюро Райтера). В пристанї Порт Артура направлено і зроблено здібною до плавби російску канонірку „Гайдамак“.

Константинополь 9 жовтня. В тутешнім перворяднім клюбі „Cercle d'Orient“ знайдено у служачих, Вірмен, дві бомби динамітові. Обох арештовано.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8 40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).